

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

107 Humiliatus sum vsquequaque Domine: viuifica me secundùm verbum
tuum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](#)

fiderium necessarium est, ut legem ser-
uem aduersus quam lex membrorum, quae
intima est, & innata tā pertinaciter & cō-
cupiscit, & pugnat, imò & captiuat. Nec
leuia proposita, aut imperfectæ volunta-
tes, seu velleitates sufficiunt, ne cadamus in
id, quod valemus; si id, quod nondum va-
leamus, non tantum volumus, quantum sat
est, ut valeamus. Et scimus te, cum
hostes populi tui Philistæos terrere Domi-
nus voluisse, fragore magno intonuisse.
Quia tepida desideria nostra hostem nec
prosternunt, nec fugant: fragor autem
magnus, id est, feruor sancti desiderij, qui
à te immittitur, hic spiritualem hostem
debellat.

107 Humiliatus sum usquequaque Do-
mine: vivifica me secundum ver-
bum tuum.

ET quidem in afflictionibus, quibus Iusti ha-
valde afflitus sum, in tua misericordia miliatio-
sperauit quia promissis tuis confortatus maxima-
sum, per quæ sperantibus, & clamantibus lex mem-
ad te liberationem, & vitam pollicitus
es. Sed quæ maior humiliatio, quam vt in
me sentiam, vnde carne seruiam legi pec-
cati? Certè humiliatus sum nimis, & in Psal. 115.
excessi, & pauore meo dixi. Omnis ho-
mo mendax: quia saluare non potest. Rom. 7.
Quis ergo me liberabit de corpore mortis

490 MEDITATIONES

huius, nisi gratia tua? ne ibi fiat seruitus
in tam periculosa pugna, vbi debet esse
dominatus, sed praeualeat spiritus a te vi-
uificatus. Ideo quippe dixi Viuifica: quia
haec pugna mihi amarissima mors est. Vi-
uificabis autem spiritu tuo, qui est vita ip-
sa, vt vitales actiones faciam. Secundum,
inquam, verbum tuum, quo promisisti da-
turum te spiritum bonum potentibus. Spi-
ritum rectum Domine da mihi: ita fiet, vt
de spiritu tuo viuam.

Luc. II.

108 Voluntaria oris mei beneplacita
fac Domine: & iudicia tua doce
me.

Volunta-
ria oris,
quia ex
corde or-
is.

Eccles. 15.

SAN E os meum, & lingua mea, quam
fecisti, ad laudandum te, resonant ma-
gnalia tua, gratiarum actiones, benedictio-
nes, & iubilationes, nec cessant etiam per
os omnium creaturarum laudare te. Sa-
pientiae enim tue adstabit laus, & in ore
fidi abundabit. Sed, quae ore profero, ex
intimo cordis sensu profiscuntur; & cor-
de magno, & animo volenti offeruntur,
ideo voluntaria oris mei appello. Ea Do-
mine beneplacita fieri cupio, id est, vt in-
tegre placeant in conspectu tuo: vt sit vo-
luntas, approbatio, & complacentia tua in
eis. Sic ea respice quasi quae in oculis tuis
grata sunt. Sed quoniam vox Hebreæ, &
voluntaria significat, & spontanea, & libe-

rali-